

CON TA ĐÂY ĐÃ CHẾT, NAY SỐNG LẠI, ĐÃ MẤT, NAY LẠI TÌM THẤY!

Kính thưa Cha. Con viết cho Cha từ Nhà Giam. Chuyện con sắp chia sẻ với Cha là phần nhỏ cuộc đời con. Một cuộc đời đầy dẫy sự xấu, không có chỗ đứng cho Đức Tin và cho THIÊN CHÚA. Con thú nhận nó "đã" thật là khủng khiếp. Thế nhưng, giống như Cha lưu ý, con dùng chữ "đã" để nhấn mạnh rằng nó thuộc về quá khứ. Bởi lẽ, con được sinh ra nơi nhà giam!

Mẹ con không hề quan tâm đến con, do đó, chính Ông Ngoại dưỡng dục con. Ngoại thương con vô cùng. Ngoại chăm sóc con. Ngoại đúng thật là một con người khác thường. Những người khác - đáng buồn thay - lại không nghĩ giống như Ngoại. Cách đây lâu lắm rồi, vào một ngày 24-12, trong khi mọi người hân hoan chuẩn bị mừng Lễ Chúa Giáng Sinh thì cảnh sát đến nhà bắt con đi. Một phụ nữ giải thích với con rằng người ta mang con đến một nhà khác cũng tốt lành như ngôi nhà con đang sống, nhưng thật ra, người ta mang con đến Viện Mồ

Côi. Người ta nhấn-tâm tách con ra khỏi vòng tay ấp-ủ yêu thương của Ông Ngoại con. Đó là một ngày kinh khủng, một ngày ảnh hưởng gieo rắc bao tai ương biến cố thảm khốc trong cuộc đời con. Kể từ đó con bị di chuyển từ Cô Nhi Viện này sang Cô Nhi Viện khác. Và không biết bao nhiêu lần con trốn khỏi Cô Nhi Viện để ra đi ăn trộm ăn cắp.

Khi các người phụ trách Cô Nhi Viện ý thức rằng họ không thể nào giáo dục được con thì họ quyết định gọi con vào Trung Tâm Cải Huấn. Thế nhưng cái quyết định này cũng không đưa đến kết quả nào. Con tiếp tục trốn khỏi

Trung Tâm để đi ăn cắp, khinh thị và hành hung người khác. Càng lớn con càng vô-tâm vô-cảm. Khi con rời Trung Tâm Cải Huấn với một chiếc va-li đầy ắp tội phạm thì dĩ nhiên là con kết thúc cuộc hành trình nơi nhà giam! Nơi đây con bắt đầu gặp những con người mới, tạo các mối quan hệ mới, nhưng con không tìm thấy mối quan hệ quan trọng nhất: "Tình thân hữu với Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Cứ mỗi lần được trả tự do thì con lại rơi ngay vào vũng bùn, rớt vào vòng tội phạm. Con vào tù ra khám không biết bao nhiêu lần. Nhiều vô kể! Nhiều đến độ tính những ngày được tự do thì dễ hơn là đếm số lần con bị đưa vào tù! Bản án con đang phải đền thật nặng, nó kéo dài đến 15 năm! Vào chính ngày nghe tuyên án, con không hề tưởng tượng được rằng, có một cái gì đó thật khác thường sẽ xảy đến trong cuộc đời con! Thật thế, hôm ấy cũng là một ngày thật buồn cho toàn thế giới. Ngày Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đi vào giai đoạn kết thúc: 2-4-2005.

Con theo sát tin tức về các diễn tiến bệnh tình của Đức Thánh Cha. Cho đến một lúc, người hướng dẫn chương trình truyền hình loan báo có lẽ Đức Thánh Cha đã trút hơi thở cuối cùng! Nước mắt chảy dài

trên hai gò má con. Con bỗng nhận ra rằng Đức Thánh Cha đã thật gần gũi với con và con cũng đã hết lòng yêu mến một con người khác thường là Đức Thánh Cha!

Một điều gì đó không giải thích được đang bắt đầu diễn ra. Sức nóng đi vào trái tim con và làm cho nước mắt con tuôn ra tràn trề. Con, một con người cho đến lúc ấy là một tên vô-cảm vô-tâm, lại bắt đầu khóc và cảm thấy dạt dào tình cảm. Con không bao giờ quên lời lẽ con thốt lên vào chính lúc ấy:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU KITÔ, xin tha tội cho con và cả Đức Thánh Cha nữa, xin tha cho con!

Con xin Đức Chúa GIÊSU KITÔ hãy ôm hôn Đức Thánh Cha. Con thề hứa sẽ không bao giờ còn phản bội nữa và con hoàn toàn đặt tin tưởng nơi Chúa.

Không biết bao nhiêu tư tưởng và tình cảm tốt đẹp nảy sinh trong con vào chính giây phút ấy. Lòng nhân ái và tình thương từ nay con có thể trao tặng cho người khác. Nhưng để có thể thực hiện được cái điều tốt lành ấy, bỗng nảy ra trong đầu con một đề nghị: "Con phải xưng ra cùng THIÊN CHÚA mọi tội lỗi của con". Con thành thật thú nhận rằng đây là việc làm rất khó. Nhưng rất may con được đọc cuốn sách "Con đã phạm tội chống lại Ngài". Nó giúp con trong việc xét mình. Con liền viết hết các tội lỗi của con trên một tờ giấy để không quên sót tội nào.

Buổi xưng tội kéo dài thật lâu. Ban đầu là những giọt nước mắt ăn năn thống hối. Tiếp đến là niềm vui và con tim nhẹ nhàng. Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã ngự vào lòng con. Vào ngày Đức Thánh Cha trút hơi thở cuối cùng, THIÊN CHÚA đã giao cho Người nhiệm vụ sau chót: "Mở cửa cho con bước vào một cuộc sống mới, cuộc sống của Đức Chúa GIÊSU KITÔ". Vẫn còn nhiều việc phải làm trước mặt con.

Ngày hôm nay, con cầu nguyện và van xin rằng: "Lạy Đức Chúa GIÊSU, xin đừng để con lại rơi vào vòng tội lỗi!" Mỗi ngày, con khám phá ra lòng Thương Xót của THIÊN CHÚA qua Kinh Thánh, cầu nguyện và tràng chuỗi Mân Côi. Trong hành trình thiêng liêng này, con được sự trợ giúp của rất nhiều người khác thường: tu sĩ và giáo dân cùng các bà con thiêng liêng của con thuộc Huynh Đoàn Tù Nhân. Họ là các Thiên Thần hướng dẫn con trong vấn đề tập luyện. Họ đúng thật là thân nhân của con. Con vốn là kẻ mồ côi không hề có thân nhân ruột thịt, thì giờ đây con lại nhận được từ nơi họ không biết bao nhiêu tình thương khiến cho con cảm thấy thật hạnh phúc ngay trong những ngày tháng đang sống trong tù ngục này.

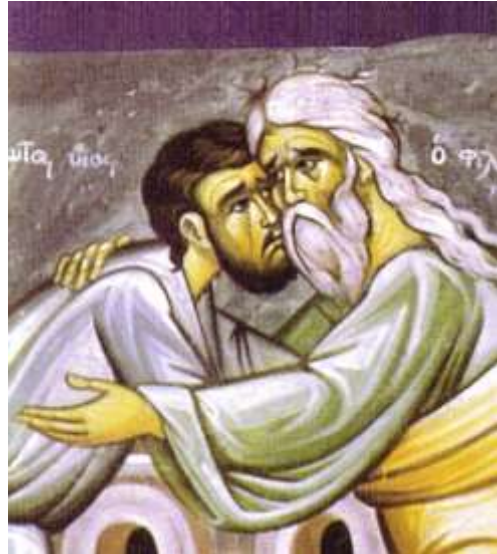
THIÊN CHÚA là CHA đã chờ đợi con trở về và Ngài đã tin tưởng nơi con. Gần đây con đã liên lạc được với một vị thật gần gũi với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II là Đức Hồng Y Stanislaw Dziwisz. Ngài gởi cho con cuốn sách "Một Đời Với Đức Carol" và kèm theo bức thư trong đó có câu viết:

- Người không hề lìa xa chúng ta. Chúng ta luôn cảm thấy sự hiện diện của Người. Chúng ta nhận lãnh không biết bao nhiêu ơn lành nhờ sự chuyển cầu của Người.

Và đúng như vậy, bởi lẽ chính bản thân con cũng từng cảm nghiệm sâu xa sự thật này!

Thư Anh Tomek, tù nhân Công Giáo Ba-Lan, viết cho Linh Mục Thịnh Nguyễn Viên án phong chân phước cho Vị Tôi Tớ Chúa Gioan Phaolô II (1978-2005).

... Bấy giờ đưa con trai hoang đàng hồi tâm lại và tự nhủ: **Biết bao người làm công ở nhà Cha tôi được ăn uống dư dật, còn tôi, tôi ở đây phải chết đói. Tôi muốn ra đi trở về với Cha tôi và thưa người rằng: "Thưa Cha, con đã lỗi phạm đến Trời và đến Cha, con không đáng được gọi là con Cha nữa, xin Cha đối xử với con như một người làm công của Cha". Vậy nó ra đi và trở về với Cha nó. Khi nó còn ở đằng xa, Cha nó chợt trông thấy, liền động lòng thương. Ông chạy ra ôm choàng lấy cổ nó và hôn nó hồi lâu.. Người con trai lúc đó thưa rằng: "Thưa Cha, con đã lỗi phạm đến Trời và đến Cha, con không đáng được gọi là con Cha nữa". Nhưng người Cha bảo các đầy tớ: "Mau mang áo đẹp nhất ra đây và mặc cho cậu. Hãy đeo nhẫn vào ngón tay cậu và xỏ giày vào chân cậu. Hãy bắt con bê béo làm thịt để chúng ta ăn mừng: vì con ta đây đã chết, nay sống lại, đã mất, nay lại tìm thấy" (Luca 15,17-24).**

(www.karol-wojtyla.org, Vicarius Urbis, Archivio Testimonianze, Lunedì 1 Gennaio 2007 /// Ioannes Paulus P.P.II, Karol Józef Wojtyła, "Totus Tuus ego sum, MARIA, et omnia mea tua sunt!")

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt